

UCHWAŁA NR 504/I KRF
KRAJOWEJ RADY FIZJOTERAPEUTÓW

z dnia 17 lipca 2020 r.

**w sprawie stanowiska Krajowej Rady Fizjoterapeutów wobec zmiany art. 37a Kodeksu
karnego wprowadzonej w ramach tzw. tarczy 4.0**

Na podstawie art. 62 ust. 1 pkt 2 oraz art. 77 pkt 1 ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty (Dz. U. z 2019 r. poz. 952 oraz z 2020 r. poz. 567) uchwała się, co następuje:

§ 1. Krajowa Rada Fizjoterapeutów przyjmuje stanowisko wobec zmiany art. 37a Kodeksu karnego wprowadzonej w ramach tzw. tarczy 4.0, stanowiące załącznik do uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes
Krajowej Rady Fizjoterapeutów

dr hab. n. med. Maciej Krawczyk

**STANOWISKO KRAJOWEJ RADY FIZJOTERAPEUTÓW WOBEC ZMIANY ART.
37A KODEKSU KARNEGO WPROWADZONEJ W RAMACH TZW. TARCZY 4.0**

Na mocy ustawy zwanej „tarczą antykryzysową 4.0”¹, która co do zasady miała wprowadzać instrumenty wsparcia dla przedsiębiorców dotkniętych skutkami COVID-19 dokonano zmiany brzmienia art. 37a Kodeksu karnego, poprzez którą ustanowiono znacznie bardziej rygorystyczne zasady wymiaru kary dla sprawców przestępstw. Projekt, który trafił do Sejmu 22 maja 2020 r. nie przewidywał zmian w tym zakresie. Stąd z wielkim niepokojem środowisko fizjoterapeutów przyjęło modyfikacje dokonane w Sejmie, która stoją w sprzeczności z zasadami tworzenia prawa.

Po pierwsze za niedopuszczalne należy uznać włączanie na etapie prac parlamentarnych przepisu, który zupełnie nie jest związany merytorycznie z przedłożeniem rządowym, a ponadto w żaden sposób nie odnosi się do kwestii wsparcia przedsiębiorców w czasie trwania epidemii, ani szerzej – samą epidemią.

Po drugie zakres zmiany nie podlegał konsultacjom społecznym, a jego wprowadzenie nastąpiło w ramach prac Komisji Finansów Publicznych, a zatem z pominięciem właściwej do tego Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka.

Oznacza to, że na żadnym etapie nie było możliwości odniesienia się do proponowanej zmiany ani przeprowadzenia w tym zakresie rzetelnej dyskusji. Konsekwencje wprowadzonego rozwiązania natomiast dotknąć mogą nie tylko osoby postawione w stan oskarżenia za groźne dla społeczeństwa przestępstwa, ale również osoby na co dzień walczące o zdrowie i życie pacjentów, w trudnych warunkach niedoboru kadr medycznych i niedofinansowania ochrony zdrowia, także na pierwszej linii z koronawirusem. Wynika to z prostego faktu, iż Kodeks karny nie przewiduje odrębnej kategorii czynu zabronionego odnoszącego się do błędów medycznych. Nie ma też w nim żadnego przepisu, który pozwalałby sądowi zmniejszyć wymiar kary w takich przypadkach. Takie „zrównanie” osób ratujących życie z przestępcami

¹ Chodzi o ustawę z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19.

dokonywanymi np. rozbojów nie można uznać za właściwe i moralnie dopuszczalne.

Krajowa Rada Fizjoterapeutów nie może przejść obok i zgadzać się na wprowadzanie tak kluczowych zmian „tylnymi” drzwiami. Skutkiem tego jest bowiem niezamierzone uderzenie w środowisko medyczne, w tym fizjoterapeutów. Działając często w sytuacji stresowej, pod presją czasu, może bowiem zdarzyć się (i zdarza), że dojdzie do błędu skutkującego pogorszeniem stanu zdrowia, uszczerbkiem na zdrowiu lub nawet śmiercią pacjenta.

Uznając za zasadne niepokoje wyrażane przez samorząd lekarski i samorząd pielęgniarek i położnych, stoimy na stanowisku, że koniecznym staje się podjęcie pilnych prac nad zmianą przepisów i oddzieleniem odpowiedzialności osób wykonujących zawód medyczny od odpowiedzialności innych osób dokonujących haniebnych przestępstw. Podjęcie i prowadzenie takich prac legislacyjnych nad zmianami w kodeksie karnym powinny odbywać się z kolei zgodnie z zasadami rzetelnej legislacji, z poszanowaniem partnerów społecznych oraz w konsultacji w szczególności z samorządami reprezentującymi zawody medyczne.